

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 08 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, declarat de inculpatul

Straista Eugeniu Serghei, născut la 02 mai 1985, originar și domiciliat în s.Mereni, r-nul Anenii Noi.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 23.07.2013 - 08.10.2014,
2. Instanța de apel: 21.10.2014 - 20.03.2015,
3. Instanța de recurs: 24.06.2015 - 16.09.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 08 octombrie 2014, Straista Eugeniu a fost condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Straista Eugeniu în beneficiul lui Beschier Carolina a prejudiciului material în sumă de 4370 lei și a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Straista Eugeniu, la 05 mai 2013, aproximativ la ora 09.00, aflîndu-se la domiciliul în s.Mereni, r-nul Anenii Noi, a împușcat-o pe Beschier Carolina în regiunea capului cu un pistol pneumatic de model „Trooper”, iar ulterior, cu același pistol, intenționat i-a aplicat acesteia mai multe lovituri în regiunea capului cauzîndu-i ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr.095/D din 17.06.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă penetrantă cu contuzie cerebrală, cu fractură înfundată multieschiloasă a osului temporal pe dreapta și corp străin la nivelul cervical C6, plăgi contuze multiple (5) ale capului și feței, care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, avocatul Iu.Costiuc în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care E.Straista să fie recunoscut vinovat și condamnat conform învinuirii formulate, în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 10 ani închisoare, invocînd că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpatului în prevederile art.151 alin.(1) Cod penal, bazîndu-și concluziile pe declarațiile inculpatului și a martorului T.Popa, care a auzit numai strigăte, fără a aprecia restul probelor administrate pe caz, și anume declarațiile părții vătămate, a martorilor V.Bulgaru, A.Popa, care dimpotrivă demonstrează că inculpatul prin acțiunile sale a dorit moartea cet.C.Beschier; instanța nu a luat în considerație obiectul cu care a fost săvîrșită infracțiunea și circumstanța că inculpatul a împușcat toate gloanțele cu care era încărcat pistolul, 6 la număr, care au fost depistate în regiunea capului victimei, care este organ vital al

omului, în urma căreia văzînd că a folosit toate cartușele, nu s-a oprit, dar cu încă o mai mare agresivitate a prelungit acțiunile sale, aplicînd lovituri în regiunea capului victimei cu pistolul confecționat din oțel, pînă cînd nu a fost immobilizat de către A.Popa;

- avocatul în numele inculpatului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea stabilirii pedepsei, considerînd că pedeapsa aplicată acestuia este una prea aspră, la care nu s-a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, că inculpatul pentru prima dată a fost atras la răspundere penală, este invalid de gradul III din copilărie, are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, a lucrat cu organul de urmărire penală și că infracțiunea a fost săvîrșită ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal și familial, fiind provocat de însăși partea vătămată, precum și că lipsesc circumstanțe agravante;

- inculpatul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motivul existenței uneia din clauzele care înlătură caracterul penal al faptei, și anume legitima apărare, invocînd că s-a aflat în legitimă apărare, deoarece dînsul primul a fost agresat de partea vătămată, care cu o rană metalică i-a deteriorat ușa, iar intrînd în casă a început a-l agresa, aplicîndu-i lovituri peste față și fiind de pe somn, a luat pistolul întru a se apăra de pericol și din neatenție a efectuat două împușcături nimerind în regiunea capului părții vătămate; instanța nu a reținut că din probele prezentate nu s-a dovedit scopul și intenția lui de a comite omorul părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015, au fost respinse apelurile avocatului Iu.Costiuc și a inculpatului E.Straista, ca fiind nefondate, și admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Straista Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Straista Eugeniu în folosul părții vătămate Beschier Carolina a prejudiciului material în sumă de 4370 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

4.1. Instanța de apel a constatat că Straista Eugeniu, la 05 mai 2013, aproximativ la ora 09.00, aflîndu-se la domiciliul său din s.Mereni, r-nul Anenii Noi, în urma relațiilor ostile apărute între el și Beschier Carolina, urmărind scopul omorului acesteia, intenționat a împușcat-o pe ultima în regiunea capului cu un pistol pneumatic de model „Trooper”, iar ulterior, cu același pistol, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea capului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.095/D din 17.06.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă penetrantă cu contuzie cerebrală, cu fractură înfundată multieschiloasă a osului temporal pe dreapta și corp străin la nivelul cervical C6, plăgi contuze multiple (5) ale capului și feței, ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, însă din cauze independente de voința sa nu și-a produs efectul, fiind oprit de către A.Popa.

4.2. Instanța de apel, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, analizînd și apreciînd probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării reciproce, a constatat că acțiunile inculpatului urmează corect a fi încadrate în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, vinovăția acestuia fiind incontestabil dovedită.

Concluzia dată instanța și-a bazat-o pe:

- declarațiile părții vătămate C.Beschier, care a declarat că a concubinat cu E.Straista din anul 2009 pînă în decembrie 2012, cu care au un copil comun Matteo, însă la moment dînsa locuiește cu mama sa în s.Mereni. La 02.05.2013, i s-a comunicat că E.Straista a fost la ea acasă și a luat copilul cu el, telefonîndu-l pe acesta, el i-a promis că va aduce copilul seara, însă așa și nu l-a adus, nici pe data de 03.05.2013 și nici pe data de 04.05.2013. Din motivul dat, la 04.05.2013, seara, dînsa a plecat la E.Straista acasă, însă ușa era închisă, cu ajutorul unei răngi a deschis-o, intrînd în casă a văzut că nu este nimeni și a ieșit, încuind ușa cu o curea. Revenit a

doua zi, a bătut la fereastră, iar E.Straista i-a comunicat că nu-i întoarce copilul, atunci a deschis ușa forțat și, intrînd în casă, E.Straista a ieșit din altă odaie cu un pistol în mîină, pe care la îndreptat spre capul ei și a efectuat cîteva împușcături, cînd s-au terminat cartușele, acesta a început să-i aplice lovituri cu pistolul în cap, pînă cînd a fost imobilizat de către A.Popa, care intrase la E.Straista;

- declarațiile martorului A.Popa, care a relatat că, la 05.05.2013, aproximativ la ora 09.00, ieșind afară a auzit din gospodăria lui E.Straista strigătele unei femei, ce striga că o doare capul. Intrînd în ograda casei lui E.Straista a văzut cum ultimul o lovea pe C.Beschier cu toată puterea cu pistolul în cap, atunci s-a apropiat de acesta imobilizîndu-l;

- declarațiile martorului A.Bulgaru, care a lămurit că, la 05.05.2013, aproximativ la ora 09.00, ieșind afară a auzit din gospodăria lui E.Straista strigătele unei femei ca să nu o lovească. Intrînd în ograda lui E.Straista a văzut cum ultimul o lovea cu toată puterea pe C.Beschier cu pistolul în cap. El a întreat ce se întîmplă, însă E.Straista s-a întors și a îndreptat pistolul spre el, dînsul s-a speriat și a fugit;

- declarațiile martorului R.Cojocari, care sînt analogice cu cele date de martorul A.Bulgaru;

- declarațiile expertului medico-legal M.Stratan, care a relatat că părții vătămate i-au fost aplicate 5 plăgi contuze multiple în regiunea capului și feței, și una în regiunea gîtului;

- și actele cauzei:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.05.2013 și fototabelul acestuia;

- procesul-verbal de ridicare din 05.05.2013 de la A.Popa a unui pistol de model „Trooper”;

- raportul de expertiză medico-legală nr.057/D din 20.05.2013, potrivit căruia la C.Beschier s-a depistat plăgi multiple-(5) contuze în regiunea capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur și cinci plăgi în regiunea capului prin împușcare cu armă pneumatică;

- raportul de expertiză medico-legală nr.095/D din 17.06.2013, conform căruia la C.Beschier s-au depistat traumă cranio-cerebrală deschisă penetrantă cu contuzie cerebrală, cu fractură înfundată multieschiloasă a osului temporal pe dreapta și corp străin la nivelul cervical C6, plăgi contuze multiple 5 ale capului și feței;

- raportul de expertiză medico-legală biologică nr.706 din 07.06.2013, prin care s-a stabilit că sîngele depistat pe pistol a provenit de la o persoană cu grupa de sînge Oalfa, beta, ce nu exclude provenirea sîngelui de la C.Beschier.

La fel, instanța de apel a conchis că, prin agresarea vădită a victimei, cu un pistol pneumatic, pe care E.Straista din timp l-a luat cu sine, intenționat a efectuat împușcături în direcția unei regiuni vitale a corpului părții vătămate - capul, cu care a aplicat și multiple lovituri în regiunea capului, astfel cauzîndu-i părții vătămate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce constituie dovadă incontestabilă că acesta a prevăzut și a urmărit omorul părții vătămate C.Beschier.

De asemenea, instanța a conchis că, chiar dacă între decizia de a agresa partea vătămată și punerea ei în executare a existat un interval de timp scurt, inculpatul a prevăzut rezultatul faptei săvîrșite, urmărind producerea omorului, acceptînd posibilitatea producerii morții victimei agresate, reieșind din numărul, locul și intensitatea loviturilor aplicate, de mijlocul utilizat, de rezultatul infrațional, apreciat de raportul de examinare medico-legală, prin care victimei i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață. Anume sentimentele de ură față de partea vătămată i-au impulsionat voința de a-și realiza intenția de a o omorî, astfel că în împrejurările stabilite, inculpatul a realizat atît latura obiectivă, cît și subiectivă a infracțiunii incriminate, deoarece dînsul a acționat cu intenția de a omorî partea vătămată, însă din cauză că a fost imobilizat de către A.Popa, nu și-a dus intenția pînă la capăt.

Totodată, instanța de apel a respins versiunea inculpatului, precum că dînsul ar fi acționat în stare de legitimă apărare, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvîrșirea infracțiunii constatate, dat fiind că din datele exterioare faptei comise, din împrejurările în care a avut loc acțiunea, din motivul ce l-a determinat pe inculpat, din scopul pe care și-a propus să-l atingă și din mijloacele de execuție folosite, se reține, în mod indubitabil, că inculpatul a acționat cu intenția de a omorî partea vătămată.

Respinsă a fost de instanță și afirmația inculpatului că dînsul nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii, deoarece aceste susțineri nu echivalează cu achitarea acestuia, de rînd ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin.(1) Cod penal, iar criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a inculpatului, care nu au suport legal, în vederea pronunțării unei hotărîri de achitare.

Neîntemeiate a considerat instanța și motivele invocate de avocatul Iu.Costiuc ce vizează pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, acestea neavînd suport probatoriu, combătîndu-se prin considerentele cu privire la apelul declarat de procuror.

Cît privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a acordat deplină eficiență legislației în vigoare, din care motiv intervine și în partea dată, deoarece în rezultatul infracțiunii săvîrșite de inculpat, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, în urma cărora partea vătămată a avut de suferit, astfel urmînd a fi încasat în folosul acesteia prejudiciul material în sumă de 4370 lei, cît și prejudiciul moral, ținînd cont de starea sănătății ei, precum și de datele obiective care justifică gravitatea cauzării suferințelor psihice părții vătămate: importanța vitală a drepturilor nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea), gradul suportării suferințelor psihice (stresul emoțional suportat), felul vinovăției inculpatului (intenția), precum și de situația familială și materială a inculpatului, care poartă răspundere pentru producerea prejudiciului moral produs prin infracțiune.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța a reținut prevederile art.7, 61, 75-76 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvîrșite, persoana acestuia, care anterior nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, cît și urmările prejudiciabile ale faptei comise, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui și, apreciînd aceste împrejurări, a conchis că este rațional și rezonabil să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea, în limitele prevăzute de sancțiunea art.27, 145 alin.(1) Cod penal, fiind întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei respective.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că dînsul a acționat în stare de legitimă apărare, deoarece acțiunile sale au fost îndreptate de a se apăra, dar nu a omorî intenționat partea vătămată, care forțat a intrat în casă și l-a agresat, astfel că dînsul a reacționat reciproc la acțiunile ultimei; instanța de apel nu a luat în considerație că pistolul pneumatic nu este predispus de a omorî, iar împușcăturile au fost efectuate cu scopul de a neutraliza persoana de care a fost atacat; instanța nu a dat apreciere corectă probelor administrate, fiindcă nici un martor nu a arătat direct, precum că dînsul ar fi avut intenția de a omorî partea vătămată; în cazul în care nu va fi achitat, a solicitat de a menține sentința primei instanțe, însă să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, deoarece cea stabilită este prea aspră, la care instanța nu a luat în considerație circumstanțele comiterii infracțiunii și faptul că dînsul este invalid de gradul III, la locul de trai se caracterizează pozitiv, avînd la întreținere un copil minor, nefiind anterior judecat, astfel i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art.6 CEDO.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat invocă ca temei de recurs art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu sînt întrunite elementele infracțiunii, sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

Astfel, după cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal, considerînd că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii date și probe certe ce ar confirma intenția sa în săvîrșirea omorului părții vătămate.

Analizînd temeiurile invocate de recurent în recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilite careva erori de drept la examinarea cauzei.

Istanța de apel, rejudecînd cauza, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a audiat inculpatul, partea vătămată C.Beschier, a dat citire declarațiilor martorilor V.Bulgaru, R.Cojocari, M.Stratan, cît și probelor scrise, conținutul cărora confirmă faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă la omorul părții vătămate, probe care sînt detaliat descrise în textul deciziei de apel, cît și la pct.4.2. al prezentei decizii, pe care apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, just a conchis că în acțiunile inculpatului sînt prezente semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.27, 145 alin.(1) Cod penal.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a conchis că fapta săvîrșită de condamnat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de omor intenționat, prevăzut de art.27, 145 alin.(1) Cod penal, dar nu vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, după cum invocă recurentul.

În combaterea argumentelor recurentului, Colegiul penal atestă că, în cauză este vorba de tentativa de omor, întrucît este adevărat că, din punct de vedere subiectiv, forma vinovăției pentru existența infracțiunii în discuție este „intenția”, care trebuie să fie directă. La stabilirea intenției cu care a acționat făptuitorul, se i-au în vedere, între altele, obiectul vulnerant folosit, zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență, intensitatea actelor de violență, gravitatea leziunilor cauzate, comportamentul ante și postagresional al făptuitorului.

În speță, potrivit raportului de expertiză medico-legală, inculpatul a efectuat împușcături și a aplicat părții vătămate lovituri cu pistolul în cap, adică în regiunea organelor vitale importante, cauzîndu-i acesteia traumă cranio-cerebrală deschisă, penetrantă cu contuzie cerebrală, cu fractură înfundată multieschiloasă a osului temporal pe dreapta și corp străin la nivelul cervical C6, plăgi contuze multiple-5 ale capului și feței, în urma căreia partea vătămată s-a ales cu vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Totodată, se i-a în considerație și obiectul cu care au fost aplicate loviturile părții vătămate, și anume cu pistolul pneumatic de model „Trooper”, care conform caracteristicilor este confecționat din oțel, avînd o greutate de

850 grame, glonte de căruia la fel este din metal, ce are o putere de penetrare suficientă pentru a aduce un prejudiciu grav sănătății.

Reieșind din probele administrate în cauză, rezultă că inculpatul a împușcat toate gloanțele, șase la număr, în regiunea capului părții vătămate, iar când a văzut că acestea s-au terminat, nu s-a oprit, dar cu încă o mai mare agresivitate și-a prelungit acțiunile sale, aplicându-i părții vătămate lovituri cu același pistol confecționat din oțel, la fel în regiunea capului, nereacționând la observațiile lui V.Bulgaru, care intrase în ogradă pentru a curma acțiunile acestuia, dar s-a speriat și a fugit din cauză că inculpatul a îndreptat spre el pistolul, după care a continuat să-i aplice lui C.Beschier lovituri, pînă cînd a fost imobilizat de A.Popa.

Aceste împrejurări constituie dovada că inculpatul a dorit și a urmărit rezultatul faptei sale, și că loviturile au fost aplicate cu intenție, însă din cauză că a fost oprit de către A.Popa, scopul lui de a omorî partea vătămată nu și-a produs efectul, din cauze independente de voința acestuia.

Prin urmare, Colegiul conchide că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de omor, iar motivația recurentului, precum că dînsul nu a avut intenția, adică nu a dorit survenirea morții părții vătămate, se consideră neîntemeiată. Din aceste considerente nu pot fi reținute argumentele inculpatului, precum că instanța de apel a dat o încadrare juridică greșită faptei săvîrșite de el, solicitînd menținerea sentinței de condamnare în baza art.151 alin.(1) Cod penal, însă cu stabilirea unei pedepsei mai blînde.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere corectă probelor administrate, inclusiv declarațiilor părții vătămate, considerînd că acestea nu dovedesc vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, invocînd că dînsul a acționat în scop de a se apăra, în legătură cu ce în cauză este prezentă legitima apărare.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art.36 alin.(2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvîrșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane și împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Pentru a fi legitimă, apărarea trebuie să îndeplinească mai multe condiții: să se realizeze printr-o faptă prevăzută de legea penală, să fie precedată de atac, să fie îndreptată împotriva agresorului, să fie necesară pentru înlăturarea atacului, să fie proporțională cu atacul.

Proportionalitatea apărării cu gravitatea atacului are în vedere respectarea unei echivalențe între actul de apărare și cel de atac, astfel că la un atac îndreptat împotriva integrității corporale se poate riposta cu o faptă de apărare ce privește integritatea corporală a agresorului, luînd în considerare nu numai valorile împotriva cărora s-a îndreptat atacul și actele de apărare, ci și toate împrejurările în care s-a produs agresiunea (intensitatea, mijloacele aplicate, timpul, locul, forța și posibilitățile atacantului și apărătorului - vîrstă, sex, starea sănătății), iar dacă apărarea este vădit disproporționată față de gravitatea atacului și de împrejurările în care acesta a avut loc, fapta se consideră săvîrșită cu depășirea limitelor legitimei apărări.

Potrivit materialelor cauzei, s-a constatat că, la caz, lipsesc probe ce ar confirma faptul că la momentul aplicării armei, inculpatul ar fi fost atacat de partea vătămată cu scopul de a-i fi pusă în pericol viața și sănătatea sa. Mai mult, nu există nici o proporționalitate între acțiunile părții vătămate, care a intrat în casă doar să eie copilul, și cele ale inculpatului, care deținea asupra sa un pistol, fapt ce nu poate fi considerat stare de „legitimă apărare”.

Astfel, Colegiul penal consideră acest temei drept o versiune a inculpatului făcută în scopul eliberării de pedeapsă pentru infracțiunea săvîrșită.

Totodată, Colegiul penal atestă că, criticele recurentului referitor la modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, pe care o consideră ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu pot fi reținute, deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri

formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Reținînd cele expuse mai sus, Colegiul constată că motivele invocate de recurent în recurs, precum că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, pe motiv că hotărîrea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, nu pot fi reținute ca încălcare a prevederilor art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, încadrînd corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel a fost aplicată cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, inclusiv și de circumstanțele invocate de recurent.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul E.Straista și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2015 de inculpatul Straista Eugeniu, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 30 septembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu